

meije eddimäst omme silmi piddime kändma; tallo langa olliwa fik töine töise kõrwal nink teiwa rõmo silmile nink sõamelle. Üts põld olli jämme kattedlatse keswa, — töine Türgi-kara, kolmas linna, neljas kartohwside al, mes ütteleijun ölin mahhapantu, lihhawaste kaswen mustetiwa nink walge häälmidega kattetu olliwa, ni et maad läbbi es paista. Neide põlde kõrwal olliwa kats ristik-haina mood, minkist üts rõa nurmes olli künnetu nink äestedu, töine pakso ristik-haina al töise niitmisse tarwis hoijetu. Meije es wöi omma immespannemist nink rõmo peta; meije wöttime perremehhe käest kinni, temma näggi neid rõmo-pissarid, mes meije silmist josiwa; ka temma silmi tulli wessi. Meije kaijeme waiklikkust töine töise päle; ent eggauts meist mõist töise mõttid ärra. Kui meije nüüd tähhelepannemisse nink rõõmsa melega se armsa perremehhe ellamisse ollime ärrakaenu, lassime taggasi (koddõ) minnen hennelle juttustada, kuis temma se mõtte päle olli tulnu, omma majapidamist sel parrembal wisil kõrda sada. Temma juttust meile, mes teije siin kulete. Minno essa olli usin nink kokkohoitja perremees. Jummal olli tälle paljo latsi andnu nink temma teggi ammak omma kõrge wannausseni meijega wõito tödd. Mehhilaste piddamine, hummalide soetamine nink tõpra kaswatamine läts täl häste kõrda; sellega saat temma hennelle hääd rahha, mes hainu nink õlgi (nappu) ostmisset saije pru-

gitus; sest tulli sis, et temma eggal ajastajal omma nurme ülle nink ülle wõisje waitada nink rohkeste põima. Enne temma õnnist surma olliwa minno sõssara mehhele; nink ni majast wälja lännu nink ka mõnni welli olli omma majapidamist muijale assutanu; minnul es olle sis sedda tö-jõudo, mes minno essal olli osnu; minna piddi ka omme wellile nink sõssarille neide perrandusse-jao kätteandma; minno karri nink ka tö-ellajide arw olli sest wähhamb. Päle se johtuwa minnule mõnne wäikesse õnnetusse nink karristusse; sest olli sis minnul, minno naisel nink latsil kige tö nink hõle man wäga rashe läbbi sada; kige ennambaste teggi se assi mulle murret, et põllo waitamine kawwete es kuni nink häddast pool nurme saije waitadus; sest teije tijate jo essi, et meije põllo-piddamissen, kos kolm nurme om, kassin jõud om kessa-nurme ülle nink ülle waitada, kui mitte rohkeste haina-maad ei olle, ehk kui hainu nink õlgi ei wöi osta, nink et kui sedda ei kõhta sata, nurme aiga mõda lahjas läwa. Se luggu tulli ka minnule. Kurba sõame nink murrega piddi minna magazinist wõlgo wõrma, mes minno essa eal es olle tennu. Ka minno hä herrale es ja minno majapidamisse sandiminneminne teedmata. Temma tulli minno kaema nink kõnnel minnoga minno ellamisset. Temma küsse: melles ei säe sunna omma majapidamist se hä eenkirja perra, mes minna omma mõisapidamissen anna? Kas